

כל שנת 1981 תהיה

שנת בחירות. המחיר

כל השמחים יהיה איום

האם מדינת ישראל יכולה להרשות לעצמה מערכת בחירות הנמרכת עשרה חודשים?

עם התחלת שנת 1981, היתה זאת השאלה הנקבת ביותר.

מערכת הבחירות התחילה כשם שחקלאי מנוסה יכול להבחין באלף סימנים קטנים כי החלה עונה חדשה, כך מוכיחות עשרות כותרות בעיתון מדי בוקר כי הפיאה הטובה — או המכשפה — של הבחירות נגעה בכל העניינים, ושינתה את כולם.

על השבון הבארוך. דיוני התקציב שינו לפתע את צביונם. הוויכוחים נמשכו, אך יודעידבר ידעו כי הפכו ויכוהי-סרק. לפתע גילו שר-האוצר ועמיתיו כי ניתן לשלם סובסידיות ולהקפיא מחירי רים, וגם שר-התיקשרות, רודרי ההתיקרויות, מצא כי מחיר הבני זין הוא טוב ומספיק (ראה אתה והלירה). שר אחד העלה את מחיר החלב, ועוד באותו היום חתם על צו שני שביטל את הצו הראשון.

כמה שרים ופקידים — וביניהם אנשי-ביטחון — גילו שאפשר להקטין את תקציבי משרדיהם וגם להשאירם על כנם. איך? יש אלף ואחד טכסיסים קטנים של פינקסטון, המאפשרים להזיז סכרי מים מסעיף לסעיף, משנה לשנה, מצורת-מימון אחת לשנייה, וכך לעורר את הרושם כאילו קטן ה-תקציב, בעוד שהוצאה נשארה כפי שהיתה.

גם באופוזיציה אין המצב שונה. אין לה האחריות לניהול ענייני המדינה, אך היא צריכה להגיש תוכנית חלופית. הבחירות הקרובות שינו את התוכניות והניסוחים. החליקו את המקומות המחוססמים. עיגלו את הקצוות. הסחורה היא פגומה, אך מגושת באריזה משכת יותר, שתפקידה הוא למשוך יונים וניצים, חילוניים ורתיים.

תוך 100 יום! כאשר זה נמשך חודשיים-שלושה, אין בכך אסון. זהו מחיר הדמוקרטיה. אך כאשר זה קורה לאורך כימעת שנה, במדינה שיש לה בעיות עצור מות בכל התחומים, זהו מירשם להידרדרות.

במשך כל שנת 1981 לא תהיה למדינה ממשלה של ממש, וגם לא אופוזיציה של ממש. כל העניינים יתנהלו שלא לגופם, אלא לפי שיקולים של בחירות. שום בעיה לא תיפתר. כל הבעיות תטואטאנה אל תחת לשטיח הבחירות. סקרנים של דעת-קהל יהיו חשובים יותר מאשר הכרעות מדיניות וחברתיות אמיתיות.

יש רק תרופה אחת לכך: קיצור דראסטי של מערכת הבחירות. לשון אחרת: פניור מידי של הכנסת ועריכת הבחירות לכנסת במועד הקרוב ביותר האפשרי על פי ה-חוק: 100 ימים. הבחירות בהם תדרות יכולות להתקיים באותו מועד עצמו, בו ביום, או במועד מאוחר יותר וסמוך לו. כל דרך אחרת היא הקזת דמו של הגוף הלאומי, שהוא פצוע וחבול בכל אבריו גם בלאו הכי.

מיפלגות

אישי-המיסתורין מהבר

מנהיג אש"ף מגריר

את מצע מיפלגת-העבודה

קריאה לרצח-עם

שמו של עיצום אל-סרטאוי

נדע לציבור הרחב לראשונה כאשר הופיע בהדלפות מיסתוריות בסוף 1976. באותן הדלפות, שפורסמו על-ידי כתב ידיעות אח-רונות שלמה ("גקדי") נקדימו, נאמר כי סרטאוי, איש אש"ף, השתתף בפגישות סודיות עם חב-רי המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פולטיני, שנערכו בפאריס. מאז הוזכר שם זה מדי פעם בידיעות שסתרו זו את זו. פעם נאמר שהוא איש בכיר באש"ף, מיס, ופעם נאמר כי הוא פקיד זוטרי שאין לו השפעה. בידיעות אחרות סופר כי הועמד למישפט באש"ף ביגלל מגעיו עם ישראלים. השבוע הופרכו רבות מידיעות אלה. שמו של אל-סרטאוי הת-נוסס בראש מאמרים גדולים ב-ביטאונים הרשמיים של אש"ף. באחד מהם הוגדר כ"יועצו של יאסר עראפאת לעניינים אירו-פיים".

לא נותר עוד ספק כי סרטאוי הוא אישיות בכירה באש"ף, ושי הוא מקורב ביותר ליאסר ערא-פאת. לא נותר גם ספק לגבי די-עותיו וכנותן.

"מצע מידחמה". במאמר התופס עמוד שלם בביטאון היומי של אש"ף, פלסטין אל-תורה ("פלסטין המהפכה"). ניתח אל-סרטאוי את מצע מיפלגת-העבודה, והגדיר אותו כמצע-מילחמה. הע-לול להוביל לרצח-עם. המאמר הו-תק כלשונו גם בשבועון הערבי של אש"ף, הנושא את אותו השם. אחרי שניתח בפרוטרוט את סעיפי המצע ומשמעותם, טען אל-סרטאוי שיש רק שלושה זרי-מים עיקריים בישראל: הליכוד שוחרר-הסיפוח, המערך הלוהם בעם הפלסטיני ותנועת-השלום, הרוצה ללכות שלום עם העם הפלסטיני, על-בסיס של קיום שתי מדינות לאומיות זו לצד זו.

במאמר דומה שפורסם באנגלית, בשבועון מאנדי מורנינג ("יום ב' בבוקר") המופיע בבירות, והשייך גם הוא לאש"ף, מפרט אל-סרטאוי מהי תנועת-השלום: גופים כמו של"י, תנועת שלום עכשיו וקבוצת ניו-אאוטלוק.

טכסיס מוחש. באותו מא-מר מתאר אל-סרטאוי מה אירע במאדריד, במושב האינטרנציונל

* למסקנה דומה הגיע כתב הארץ, אמנון ברזלי, שטען שה-בוע כי המצע מסמן ניצחון מוח-לט של הניצים במיפלגה על היר-נים, אשר קולס במיפלגה הוחנק בכל הנושאים החשובים.

By calling the Labor Party the only peace force in Israel, the Socialist International is de-throning all the bona fide peace groups in the Jewish state — an act which is beyond the mandate of any international body

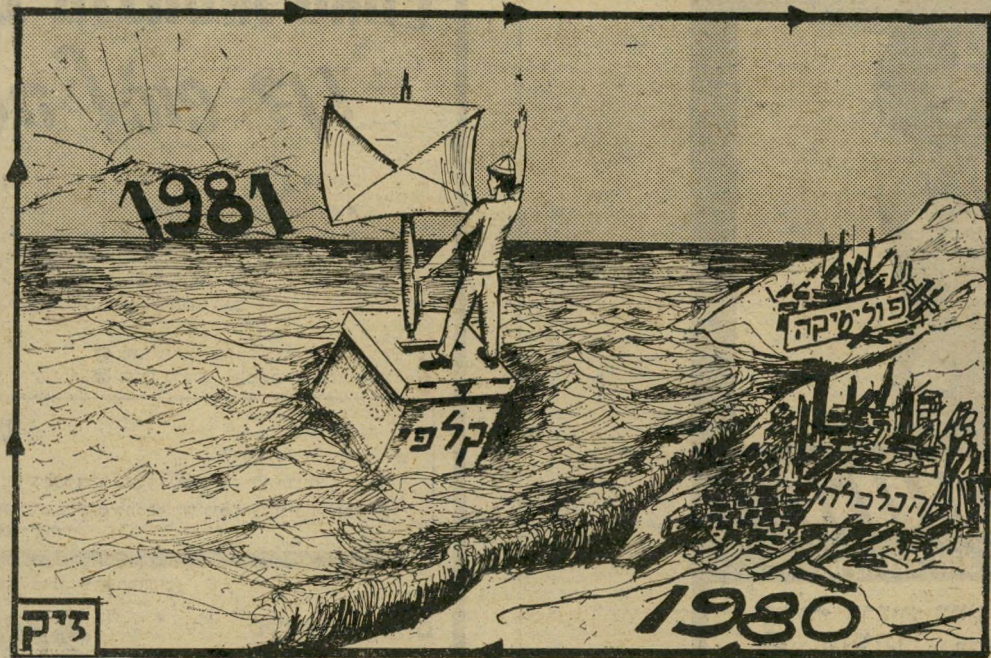

אישי-אש"ף אל-סרטאוי ב"מאנדי מורנינג" תעלול של שמעון פרס

המיפלגה. מצע זה פורסם רק יום אחד קודם לכן, בטכסיס מחושב היטב, נוסח פרס. כי למרות שי-בראנד-קרייסקי לא הספיקו לקרוא את המצע, ולא העניקו את תמיכתם במיפלגה על פיו, הוצג הדבר למחרת היום כאילו תומך האי-נ-טרנציונל במצע מיפלגת-העבודה. חיסוק כמשויכת-קולמוס. המיפלגות הסוציאליסטיות של פורטוגל, ספרד ואיטליה התקוממו נגד תמיכה במיפלגתו של פרס, והדבר גרם לזעזועים חמורים מא-חרי הקלעים. לבסוף הושגה פשי-רה: על הודעת-התמיכה חתמו ארבעה האישים (בראנד, קרייסקי,

הסוציאליסטי, סרטאוי השתתף בו כאורח הקאנצלר האוסטרי ברונו קרייסקי, שהוא ירדו האישי. היה זה אל-סרטאוי שאירגן את המיפ-גש המפורסם בין קרייסקי, וילי בראנד ויאסר עראפאת בווינה. טוען המנהיג הפלסטיני: שימעון פרס הופיע במאדריד וטען באור-ניהם של באי-המושב כי תמיכת האינטרנציונל במיפלגת-העבודה היא חיונית לניצחונה בבחירות הבאות. כך סחט מהם תמיכה ב"מיפלגה.

כאשר החליטו בראנד וקרייסקי לחתום על הצהרה לטובת מיפלגת-העבודה, לא קראו את מצע

שנה טובה!

זיק

צה"ל

המצפון והקו הירוק

סרכיה-שירותי-בשטחים

גרי אגוזי, נשפט

לפני בית-דין צבאי

שש פעמים במהלך החודש (המשך עמוד 40)